

Svenska settlemente t norr om Kipling

Ater ett settlement med ett stycke utav norrländsk natur över sig. Särskilt framträdande där äro de många moderna samt mestadels rödmålade stall o ch ladugårdsbyggnaderna.

FÖR S.C.T. AV REIMAR REMIDAV

Den lilla staden Kipling, Sask., som ligger tio timmars resa från Winnipeg efter C. N. injen, har cirka 500 invånare samt de affärer etc., vilka äro vanliga i en stad av denna storlek. Den omkringliggande landsbygden utgöres av Kingsley municipality, som omfattar 265,000 acres. Landet är förmodligen gott och omkring 50 proc. av dess area odlas. Det finnes fortfarande öfver ett land att köpa utav C. P. R. Hudsons Bay Co. samt Canada North West Land Co. Hela året runt finnes det arbete för ett antal farmdräktar.

Sekretärer-kassor för detta municipality är Mr S. J. Lucas, vilken går på till tjänsten med upplysningar. Av de sex councillors är en svensk, nämligen vår vän Nils Eklund i Percival.

De flesta svenskarna bo inom skol-districten Pipestone med Broadview som postadress samt Hallington, Highland och Lacombe med Kipling som postadress. Dessa fyra district befor jag ganska väl. Däremot tilläto jag omständigheterna mig att



Vår från Kipling: (1) Gabriel Anderson redo till arbete. (2) John Johnsons farmhus.

besöka distrikten Neelyby (Kipling), Meadow Lea (Byenes), Spring Lake (Broadview), Weed Hills (Hallington) samt Golden Springs (Kennedy), där det och finnes en del skandinaver. Namnen inom parentes ange postadressen.

En sex mil lång sjö, kallad Weed Lake, finnes inom detta municipality, som för övrigt är ganska naturskönt med sina kullar och skogsdungar.

I själva staden finnes det endast två skandinaviska familjer, för att ej säga tre. De äro svensken Lars Olson samt norsken Anton Elde och så gamla Abraham Anderson, som dock en del av tiden bor på sin farm. Dessutom en svensk-tydsk familj, Mr och Mrs Alfred Kihl. Mannen är tydsk och hustrun är dotter till Abraham Anderson.

Lars Olson föddes 1887 i Mörsäl samt emigrerade 1901 till Canada och Broadview, jämte fadern, vilken dog 1911. Två år senare flyttade han till Kipling, där han sedan huvudsakligen vistats. Han började arbetet för Canadian National 1915 samt var medlem 1916-20 sektionensforman i Carlsborg, som ligger ett litet stycke från Kipling. Sedan 1920 var han vagner-reparator och blir väl med tiden inspektör. Han gifte sig 1908 med Elisabeth Nelson. De ha ett litet trevligt hem, omgivet av blommor och träd.

Anton Elde såg dagens ljus i Fosnes i Norge samt knade sig i sitt hemland till farmarbete. Han begav sig 1901 till "det fria landet i väster" eller Förenta Staterna samt hamnade i Ottertail county, Minnesota, där han farmade i tio år. Men 1911 gav han upp farming samt slog sig ner i Langbank, Sask., där han fick anställning hos Security Lumber Co. Efter att i fyra år varit föreståndare för deras tillit dristades flyttades han i samma egenskap till Kipling 1915. Han gifte sig 1914 med en canadisk flicka. Han har en hustru och tre syster i Staterna. Av föreningar tillhör han Odd Fellows. Mr Elde är rolig som en gammal viking och över 6 fot lång, men icke förty ser han mycket godmodig och lugn ut.

Fast det rådde stor bråka med skörden, var Henry Anderson nog huggit att upplåta husrum för mig samt kussa mig runt en hel dag i sin automobil. Det var visserligen på en söndag, men han hade beviljat över veckans arbete, vad jag så mycket mera uppskattade - denna tjänstvillighet. Tack vare hans tillmötesgående tillbringade jag några dagar i settlementet norr om Kipling, och jag gar att ge en kortare skildring över de svenskar, som jag där mötte.

Gabriel Anderson föddes 1854 i Föllinge. Han är en mångsidig man samt var både jordbrukare, skomakare och timmerman. Han ingick 1884 äktenskap med Ingeborg Henrikdotter, vilken och är född i Föllinge. Hennes fader var dock dalmas och fardern var en duktig läkare, vilken en gång slog ihjäl en björn med endast en skidstav. Modern, som var jämtaka, dog i den höga åldern av 93 år utan att ha anlitat läkare.



SA HA VI EN ANNAN STOR SLÄKT I FAMILJEN ABRAHAM ANDERSON, VILKEN FÖDDES 1853 I OFFERDAL, DÄR HAN ÄGNADE SIG ÅT JORDBRUK OCH SKOGSARBETE.

Makarna ha tio barn, nämligen Mrs Johnson i Croquet, Minn., med 7 barn, Mrs L. P. Johnson i Kipling med 3, Mrs Andrew Johnson i Kipling med 6 och Mrs Alfred Johnson i Thief River Falls, Minn., med 3 samt Henrik med ett barn. Med far och mor och barn samt deras hustrur och män samt barn barn består familjen i Canada av 39 personer. Mrs Anderson har en hustru och en gift syster i Wyoming med 5 barn, vilket blir 8 personer. Dessutom har hon tre gifta syster i Sverige med respektive 7, 13 och 14 barn samt två bröder med respektive ett och 3 barn. Vidare har Anderson en gift syster i Sverige, elier allt som till Sverige 50 personer. Den sammanlagda släkten i Canada, Amerika och Sverige stiger alltså till 97 personer, och med tiden blir det nog hundratalet fullt. Av barnbarnen ha sju dott.

De gifta dottrarna kommer jag till senare. Henrik gifte sig första gången 1915 med Albertina Johnson, vilken dock avled samma år. Han ingick sedan 1921 äktenskap med Ruth Wey-

nar, som skänkt honom en son. År 1915 köpte han av fadern den halva sektion, som han nu brukar. Henrik är lång och rolig, en duktig arbetare och en trevlig karl samt hjälpsam och gästfri, som jag ovan påpekat.

De övriga barnen äro Erik, som arbetar i en farm i Kipling; Andrew, som äger egen farm i Kipling; Otto och Ingeborg i Staterna samt Jenny i Kipling. Alla barnen äro födda i gamla Sverige.

Familjen emigrerade 1903 samt kom först till Percival med sina 10 barn, vilka då voro i åldern från 1 till 17 år. Vid framkomsten hade de \$100, vilket ju ej var så mycket, om man tazer familjens storlek i betraktande. På vägen hit råkade de ut för en del besvärigheter. De hade tagit biljet till Canada via Boston. Men då de kommo till Liverpool, ville agenten sända dem på en biljett och sämre båt direkt till Quebec. De vägrade på denna båt och blevo som en följd i larv utskolda från immigrationshotellet. Mrs Anderson begav sig dock till svenska skomanshemmet, och in för makarnas ständaktiga vägran att taga den billigare båten fingo de åter inträde till hotellet samt fingo följa med "Mayflower" till Boston. Så den gången kunde de ej lura svenska bnd-

Från Percival flyttade de till Broadview, där Anderson arbetade som byggnadsnickare. Ett år senare tog han hemostad i Kipling och köpte längre fram en kvarts sektion land. Denna halva sektion sålde han dock 1915 till sonen Henrik. Familjen har dock ännu en halv sektion, som brukas under Mrs Andersons överinsyn. Då Anderson själv av hälsoskäl dragit sig tillbaka från aktiv farming-nings.

Så blir det svårsonernas tur att skylla på tapeten. L. P. Johnson föddes 1877 i Föllinge och 1903 begav han sig till Canada och Percival, där han först arbetade å farm samt å järnvägssektionen. År 1905 tog han hemostad i Neelyby, vilket han sålde 1910 och köpte sig norr om Broadview en kvarts sektion, som han i sin tur sålde 1919, och 1923 köpte han sig den kvarts sektion, vilken han nu brukar. Han gifte sig 1908 med Anna Anderson. De ha en flicka och två gossar. Johnson har sex bröder här i landet, nämligen Andrew, till vilken jag återkommer härnäst, samt tre i Northwood, en i B. C. och en i Milestone. Dagen före mitt besök hos honom, nämligen den 20 aug. fyllde han 46 år.

Andrew Johnson såg också dagens ljus i Föllinge år 1853, och hemma i Sverige var han jordbrukare. Han gjorde som Petter Johnson och begav sig ut på Atlanten år 1903 och hamnade i Percival, där han arbetade på farm samt å järnvägssektionen i två år. Han tog sig ett hemostad 1903 i Kipling men började ej bruka det förrän 1905. Senare har han köpt sig en kvarts sektion, och under två år har han sysselsatt sig med snickeriarbete, och under tiden har brodern skött hans farm. Han gifte sig 1909 med Karolina Anderson samt har med henne tre söner och tre döttrar. Andrew Johnson kallas väner emellan för "Lili-Ante", om jag ej misseminner mig. Han är visserligen liten, men naggande god, som det heter.

Så ha vi en annan stor släkt i familjen ABRAHAM ANDERSON, vilken föddes 1853 i OFFERDAL, DÄR HAN ÄGNADE SIG ÅT JORDBRUK OCH SKOGSARBETE.

Han ingick 1872 äktenskap med Elisabeth Jonassdotter och har med henne nio barn i åldern från 29 till 56 år. Två barn ha dött.

Fascia 52 år gammal emigrerade han 1904 till Canada och Kipling, dit barnen Otto, Erik och Elisabeth gått ett år före samt tagit hemostad. Han äger nu samman med sönern Jonas, Erik och Otto en sektion land. År 1920 köpte han sig hus i staden och bor nu där den mesta delen av tiden. Det kan nämnas, att Anderson varit presnumerat på denna tidning i nittio år eller sedan sin hitkomst, och han tillhör de få, som alltid ha tidningen betald i förskott.

Av barnen äro fem söner, vilka på gammalt svenskt maner lät ett -son till faderns förnamn och därför heter Abrahamsson. Men jag skall tazer barnen i tur efter ålder. Dottern Brita är äkt samt bor i Sverige och har 9 barn. Jonas är gift och bor i Divide, Sask., samt har ett barn. Anders är äkt samt brukar sin egen farm i Kipling. Erik gifte sig 1914 med Inga Eriksson samt brukar sin egen farm i Kipling, och makarna ha 4 barn. Han tog hemostad 1903, har sedan köpt en kvarts sektion av brodern Otto samt arrenderar dessutom sedan några år tillbaka en kvarts sektion av fadern.

Dottern Elisabeth är gift med A. J. Smith samt Anna med Charles A. J. Smith. De ha en dotter och 3 söner. Erik i Kipling, Erik gifte sig 1914 med Inga Eriksson samt brukar sin egen farm i Kipling, och makarna ha 4 barn. Han tog hemostad 1903, har sedan köpt en kvarts sektion av brodern Otto samt arrenderar dessutom sedan några år tillbaka en kvarts sektion av fadern.

Dottern Elisabeth är gift med A. J. Smith samt Anna med Charles A. J. Smith. De ha en dotter och 3 söner. Erik i Kipling, Erik gifte sig 1914 med Inga Eriksson samt brukar sin egen farm i Kipling, och makarna ha 4 barn. Han tog hemostad 1903, har sedan köpt en kvarts sektion av brodern Otto samt arrenderar dessutom sedan några år tillbaka en kvarts sektion av fadern.

Dottern Elisabeth är gift med A. J. Smith samt Anna med Charles A. J. Smith. De ha en dotter och 3 söner. Erik i Kipling, Erik gifte sig 1914 med Inga Eriksson samt brukar sin egen farm i Kipling, och makarna ha 4 barn. Han tog hemostad 1903, har sedan köpt en kvarts sektion av brodern Otto samt arrenderar dessutom sedan några år tillbaka en kvarts sektion av fadern.

Dottern Elisabeth är gift med A. J. Smith samt Anna med Charles A. J. Smith. De ha en dotter och 3 söner. Erik i Kipling, Erik gifte sig 1914 med Inga Eriksson samt brukar sin egen farm i Kipling, och makarna ha 4 barn. Han tog hemostad 1903, har sedan köpt en kvarts sektion av brodern Otto samt arrenderar dessutom sedan några år tillbaka en kvarts sektion av fadern.

Dottern Elisabeth är gift med A. J. Smith samt Anna med Charles A. J. Smith. De ha en dotter och 3 söner. Erik i Kipling, Erik gifte sig 1914 med Inga Eriksson samt brukar sin egen farm i Kipling, och makarna ha 4 barn. Han tog hemostad 1903, har sedan köpt en kvarts sektion av brodern Otto samt arrenderar dessutom sedan några år tillbaka en kvarts sektion av fadern.

Dottern Elisabeth är gift med A. J. Smith samt Anna med Charles A. J. Smith. De ha en dotter och 3 söner. Erik i Kipling, Erik gifte sig 1914 med Inga Eriksson samt brukar sin egen farm i Kipling, och makarna ha 4 barn. Han tog hemostad 1903, har sedan köpt en kvarts sektion av brodern Otto samt arrenderar dessutom sedan några år tillbaka en kvarts sektion av fadern.

Dottern Elisabeth är gift med A. J. Smith samt Anna med Charles A. J. Smith. De ha en dotter och 3 söner. Erik i Kipling, Erik gifte sig 1914 med Inga Eriksson samt brukar sin egen farm i Kipling, och makarna ha 4 barn. Han tog hemostad 1903, har sedan köpt en kvarts sektion av brodern Otto samt arrenderar dessutom sedan några år tillbaka en kvarts sektion av fadern.

Dottern Elisabeth är gift med A. J. Smith samt Anna med Charles A. J. Smith. De ha en dotter och 3 söner. Erik i Kipling, Erik gifte sig 1914 med Inga Eriksson samt brukar sin egen farm i Kipling, och makarna ha 4 barn. Han tog hemostad 1903, har sedan köpt en kvarts sektion av brodern Otto samt arrenderar dessutom sedan några år tillbaka en kvarts sektion av fadern.

Dottern Elisabeth är gift med A. J. Smith samt Anna med Charles A. J. Smith. De ha en dotter och 3 söner. Erik i Kipling, Erik gifte sig 1914 med Inga Eriksson samt brukar sin egen farm i Kipling, och makarna ha 4 barn. Han tog hemostad 1903, har sedan köpt en kvarts sektion av brodern Otto samt arrenderar dessutom sedan några år tillbaka en kvarts sektion av fadern.

Dottern Elisabeth är gift med A. J. Smith samt Anna med Charles A. J. Smith. De ha en dotter och 3 söner. Erik i Kipling, Erik gifte sig 1914 med Inga Eriksson samt brukar sin egen farm i Kipling, och makarna ha 4 barn. Han tog hemostad 1903, har sedan köpt en kvarts sektion av brodern Otto samt arrenderar dessutom sedan några år tillbaka en kvarts sektion av fadern.

Dottern Elisabeth är gift med A. J. Smith samt Anna med Charles A. J. Smith. De ha en dotter och 3 söner. Erik i Kipling, Erik gifte sig 1914 med Inga Eriksson samt brukar sin egen farm i Kipling, och makarna ha 4 barn. Han tog hemostad 1903, har sedan köpt en kvarts sektion av brodern Otto samt arrenderar dessutom sedan några år tillbaka en kvarts sektion av fadern.

Dottern Elisabeth är gift med A. J. Smith samt Anna med Charles A. J. Smith. De ha en dotter och 3 söner. Erik i Kipling, Erik gifte sig 1914 med Inga Eriksson samt brukar sin egen farm i Kipling, och makarna ha 4 barn. Han tog hemostad 1903, har sedan köpt en kvarts sektion av brodern Otto samt arrenderar dessutom sedan några år tillbaka en kvarts sektion av fadern.

Dottern Elisabeth är gift med A. J. Smith samt Anna med Charles A. J. Smith. De ha en dotter och 3 söner. Erik i Kipling, Erik gifte sig 1914 med Inga Eriksson samt brukar sin egen farm i Kipling, och makarna ha 4 barn. Han tog hemostad 1903, har sedan köpt en kvarts sektion av brodern Otto samt arrenderar dessutom sedan några år tillbaka en kvarts sektion av fadern.

Samt till Canada och Percival, där han de första åren arbetade på farm, och 1916 arrenderade han en farm söder därom för att 1919 köpa sig en halv sektion, vilken han sedan dess brukar. Han gifte sig 1917 med Karolina Nordin, dotter till min gamle vän Nordin i Percival. Makarna ha 4 barn. Under det sista året har Chalmers beklätt befattningen som "road boss" inom sitt distrikt. Han är lika tillmötesgående som Henrik Anderson, ty då vi en kväll, eller för att tala sanning en natt, kommo från Broadview, där Henrik varit inne efter blingdram, tillade vi i till honom och blevo bjuda på kaffe. Vi komo ej därifrån förrän efter kl. 2 på natten. Men kanske jag ej skulle ha skvalprat ut skolan, ty då han stadsborna tro att de dåliga vanor på landet. Så är dock ej fallet. Dyrkt nattid händer ej ofta, och för resen trodde väl de, att nattid skulle passa en tidsningsman som mig.

Mrs A. O. Anderson härstammar från Aspas i Jämtland samt emigrerade 192 till Amerika och Minnesota, där hon gifte sig i Minneapolis. Mannen dog 1915. Men redan på julen 1902 reste makarna till Percival, och 1903 köpte de några tomter i Broadview, där mannen i två år arbetade vid järnvägen. År 1905 tog mannen hemostad i Kipling. Mrs Anderson arrenderar sedan ett litet hemostad i J. Ostlund i Percival. Makarna ha två söner och två döttrar. Andersons föräldrar äro bosatta norr om Broadview, dessutom har han fyra bröder i Oakshella, tre syster i Staterna och en syster i Sverige.

Peter Anderson är född i Föllinge, där han var jordbrukare. Till Canada och Percival begav han sig 1903 och tog samma år i Kipling hemostad, som han började bruka 1904. Han sålde det 1911 och gick till Montana, där han återigen tog sig hemostad samt stannade där i åtta år. Han sålde det 1919 och vände åter till Percival, varefter han arrenderade olika farmar till 1923, då han arrenderade Olof Holmgrens farm. Han gifte sig 1907 med Emma Rask, syster till J. Ostlund i Percival. Makarna ha två söner och två döttrar. Andersons föräldrar äro bosatta norr om Broadview, dessutom har han fyra bröder i Oakshella, tre syster i Staterna och en syster i Sverige.

Bland alla dessa norrlänningar finnes det likväl en västgöte, nämligen Anton Sjödin, som är född 1886 och som 1904 emigrerade och först hamnade i Whitewood. Två år senare flyttade han till faderns hemostad i Kipling, och 1914 tog han själv hemostad i Kipling samt är begärd med 5 barn, under det att dottern Elisabeth är hemma.

Med makarna Anderson själva samt barn och deras hustrur och män samt barn barn består familjen således av 49 personer.

Så finns det en annan Föllingebo i Erik Person, som är född 1868 och hemma i Sverige var landbrukare. Han ingick 1896 äktenskap med Anna Larsson från Offerdal, vilken avled 1905. Han emigrerade till Canada och Kipling 1914 samt köpte sig till att börja med en kvarts sektion land, och senare har han köpt 240 acres. Han har således bott i Kipling, alltså han kom från Sverige. Familjen har fyra söner och en dotter, nämligen Mrs Carl Gräff i Kipling. Person har tre syster, en i Minnesota, Mrs Holmgren i Percival och Mrs Anderson i Oakshella. Det är han, som är sekretärer i luth. församlingen.

Carl Gräff föddes 1892 i Aspas och var jordbrukare. Till Canada och Whitewood anlände han 1911. Han har arbetat å farm samt vid järnvägen i Whitewood. Moose Jaw o. Kipling, tills han 1917 köpte sig en kvarts sektion land i Kipling och sedan ett å tillbaka arrenderar ha och således skänker - men ej av den trycka typen. Hans moder avled 1907, och han kom då till en bonde, där han stannade tills efter sin konfirmation 1912, då han tog anställning hos en annan bonde och stannade där i 2 år. Efter vilke tid han gick till sjös. År 1916 landade han i New York samt reste under ett år runt Staterna och 1917 kom han till Winnipeg samt arrenderade sedan under 4 år farm- och skogsarbete i Saskatchewan och British Columbia. Till Sverige kom han 1920, men de vanliga vägen. Han tog hyra på ett fartyg, som avgick från Vancouver och gick genom Panamakanalen och sedan till Egypten, Spanien och Holland och till slut anlötte en svensk hamn. Men i Sverige stannade han endast i 8 månader, och 1921 bar det åter av till Canada, där han 1922 köpte sig en halv sektion norr om Percival. Huset på denna sektion brann dock i våras, men i höst skall han börja bruka sitt land samt bygga ett nytt hus. Om han blir lika duktig med detta arbete, som han är med arbetet hos Henrik, så blir hans hus frärväggigt i en handvändning. Denne unge man har en broder i Broadview, som är målare. Hans fader och övriga syskon äro bosatta i Sverige.

Nästa artikel kommer att handla om huvudstaden i provinsen Saskatchewan, nämligen Regina.

FRAN UTKIKSTORNET.

Av Nils F. son Brown.

Fallet Melkeljohn vid Amherst college i Massachusetts, för vilket utloft redogördes i detta spalt, är icke enastående. Det är närmare typiskt för läroanstalter på denna kontinent. Att det väckte så kolossal upprepande, berodde därpå, att

Amherst - tack vare Melkeljohns ansträngningar - fått rykte om sig att vara ett av landets bästa och mest toleranta läroverk. Det kanske kan synas underligt, att Amherst åstadkommit en sådan puritansk produkt som president Coolidge, men man får betänka, att Mr Coolidge fick sin utbildning där före Melkeljohns tid.

Vid en mera obiskyr läroanstalt, de norsk-lutherska Outlook college i Outlook, Sask., Canada, har man nu följt Amhersts exempel. Detta college har nämligen utsparat sin vicepresident och lärare i historia och nationalekonomi, prof. O. B. Grimley, som i sju år med stor framgång verkat där. Anklagelsen mot prof. Grimley lyste på "radikalism". Den som känner prof. Grimley förstår alltför väl, att han ingalunda uppträtt som något slags "red" agitator. Men de ämnen han undervisade i - historia och nationalekonomi - gävo honom ett rikt tillfälle att i sitt klassrum ge uttryck åt en friare och modernare uppfattning, än som vanligen tolereras i läroverk av Outlook colleges cert.

Prof. Grimley kom till Outlook såsom ganska konservativ - han var trogen de än mycket god norska-amerikanska luthern, med allt vad det innebär. Genom studier och omständigheter, som icke här kunna redogöras för, kom han emellertid snart till en annan uppfattning. Han fick egen öppenhet för det osanna i den traditionella undervisningen i historia och nationalekonomi, och han sträfvade att delge sina elever en sannare och mera verklighetstrogen bild av de krafter, som rört sig i mänsklighetens historia och i vår tid. Genom en norsk tidning, som för några år sedan utgavs i Outlook - mallen säger, att de norska prästerna "skrev ihjäl" detta pressatser - fick han även tillfälle att tala till ett större publikum. Han skrev en förtäffad serie om Canadas historia och ett större antal artiklar, handlande sociala problem, som andades friskhet och förståelse för de rörelser, som på genom tiden. Denna journalistiska verksamhet väckte ett visst upprepande och ett ganska obegränsat upprepande bland de styrande i Outlook college, utan även bland de konservativa elementen i allmänhet inom det norsk-lutherska samfundet. Man började viska, att prof. Grimley var socialist - "kristen socialist" visserligen, men i alla fall socialist. Det drojde icke länge, förrän anklagelsen lön på "bolshivism", ehuru den anklagade knappt var en ovaldig jury skulle ha kunnat förklara skyldig till något dylikt. Men tiden var upprörd och man såg rätt och endast rätt. De som makten hade fingo ingen ro, förrän de fingo den kätterska läraren avlägsnad. Ty här man nägonstid hört talas om en "bolshvistisk" professor vid ett norsk-lutherskt läroverk i Amerika!

Liksom i fallet Melkeljohn kunde man vid Outlook college konstatera det hoppliga värdet, att studenterna röckade sig krings prof. Grimley och sökte försvara honom. En av dessa studenter, George E. Britney från Macrorie, Sask., har i The Nation i New York offentliggjort ett uttalande om prof. Grimleys försvär. Han skriver bl. a.: "Krafterna att avstått prof. Grimley sattes i gång för tre år sedan, o väntade allmänt, att han i år skulle tvingas avgå. Under de sju år prof. Grimley varit fäst vid denna institution, har han vunnit beundran och respekt av alla studenter, som kommit till college på grund av sin kärlek till den lidande mänskligheten och på grund av sin oräddhet om kompromissande hållning gentemot sanning och rättvisa. När studentkårens ordförande under ett samtal med en av studenterna för denne redogjorde för studenternas enhälliga protest mot prof. Grimleys avskedande, kom svaret: 'Vi ha icke bett om och vi bry oss icke om studenternas mening i denna sak.' År detta en man, som skall leda våra högre läroanstalter ödm?

Detta, att studenterna se klarare än trusterna och äro villiga att efterförmå skola värna om den akademiska friheten, är hoppningsvärt för oss och på grund av sin oräddhet om kompromissande hållning gentemot sanning och rättvisa. När studentkårens ordförande under ett samtal med en av studenterna för denne redogjorde för studenternas enhälliga protest mot prof. Grimleys avskedande, kom svaret: 'Vi ha icke bett om och vi bry oss icke om studenternas mening i denna sak.' År detta en man, som skall leda våra högre läroanstalter ödm?

Detta, att studenterna se klarare än trusterna och äro villiga att efterförmå skola värna om den akademiska friheten, är hoppningsvärt för oss och på grund av sin oräddhet om kompromissande hållning gentemot sanning och rättvisa. När studentkårens ordförande under ett samtal med en av studenterna för denne redogjorde för studenternas enhälliga protest mot prof. Grimleys avskedande, kom svaret: 'Vi ha icke bett om och vi bry oss icke om studenternas mening i denna sak.' År detta en man, som skall leda våra högre läroanstalter ödm?

Detta, att studenterna se klarare än trusterna och äro villiga att efterförmå skola värna om den akademiska friheten, är hoppningsvärt för oss och på grund av sin oräddhet om kompromissande hållning gentemot sanning och rättvisa. När studentkårens ordförande under ett samtal med en av studenterna för denne redogjorde för studenternas enhälliga protest mot prof. Grimleys avskedande, kom svaret: 'Vi ha icke bett om och vi bry oss icke om studenternas mening i denna sak.' År detta en man, som skall leda våra högre läroanstalter ödm?

Detta, att studenterna se klarare än trusterna och äro villiga att efterförmå skola värna om den akademiska friheten, är hoppningsvärt för oss och på grund av sin oräddhet om kompromissande hållning gentemot sanning och rättvisa. När studentkårens ordförande under ett samtal med en av studenterna för denne redogjorde för studenternas enhälliga protest mot prof. Grimleys avskedande, kom svaret: 'Vi ha icke bett om och vi bry oss icke om studenternas mening i denna sak.' År detta en man, som skall leda våra högre läroanstalter ödm?

Detta, att studenterna se klarare än trusterna och äro villiga att efterförmå skola värna om den akademiska friheten, är hoppningsvärt för oss och på grund av sin oräddhet om kompromissande hållning gentemot sanning och rättvisa. När studentkårens ordförande under ett samtal med en av studenterna för denne redogjorde för studenternas enhälliga protest mot prof. Grimleys avskedande, kom svaret: 'Vi ha icke bett om och vi bry oss icke om studenternas mening i denna sak.' År detta en man, som skall leda våra högre läroanstalter ödm?

Detta, att studenterna se klarare än trusterna och äro villiga att efterförmå skola värna om den akademiska friheten, är hoppningsvärt för oss och på grund av sin oräddhet om kompromissande hållning gentemot sanning och rättvisa. När studentkårens ordförande under ett samtal med en av studenterna för denne redogjorde för studenternas enhälliga protest mot prof. Grimleys avskedande, kom svaret: 'Vi ha icke bett om och vi bry oss icke om studenternas mening i denna sak.' År detta en man, som skall leda våra högre läroanstalter ödm?

För den Bästa Behandling

samt skicklig och samvetsgrann Läkarehjälps radfräga Dr. Leigh

Dr. Leigh har gjort Hög- och Kungliga sjukhusen till specialitet och har under sin obegränsade praktisk i Chicago behandlat och botat tusen-tusent av de olika sjukdomar som män och kvinnor är utsatta för av alla svåraste kroniska sjukdomar.

Behandlar pålitligt och framgångsfullt Sjukdomar, Katar, Dyspepsi, Reumatism och alla sjukdomar i Blod, Lever, Njurar, Blåsa, Mage, Uringångar och andra organ. Särskilt alla sjukdomar hos män, kvinnor och barn samt alla svåraste kroniska sjukdomar. Behandling enligt den mest framgångsfulla behandlingsmetoden och de bästa och värdefullaste mediciner. Vi kan inte på något sätt förneka att alla sjukdomar draga nytta av vår hjälp. All behandling på svenska och engelska. Mediciner skickas öfverallt. Rådfrågningar, personligen, genom brev eller fräga, är alldeles kostnadsfritt.

Värdefull Läkarebok Fritt "GODA RÅD" den berömda svenska boken, som Dr. Leigh skrivit och som behandlar de olika sjukdomar hos män, kvinnor och barn samt alla svåraste kroniska sjukdomar. Boken, jämte fräga, skickas alldeles gratis och postfritt i slutet av året till alla, som inlämnat namn och adress till Dr. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.

Beställ: Hverdag 10-4. Söndag 10-2. Måndag, Onsdag och Lördag 10-4.

Canada Nyheter

PERCIVAL. - En av denna kolonis äldsta invånare har fått sluta sin livsgärning här på jorden, i det att den kom och förlorade M. O. Strandlund från denna förgångliga värld d. 23 augusti i den höga åldern av 72 år. 9 månader och 30 dagar. Han var född i Offerdal i Jämtland och var gift tvänne gånger, vilka äktenskap blivit välsignade med nio efterlänade barn. Alltsedan han anlände till Percival har han varit medlem av härvarande lutherska församling och såsom, sådan varit piktrogen och uppförande i allt. Därför var han anförtrord flera sysslor inom denna församling och var vid sin död hedersdiakon. Gubben Strandlund tog sin redigering på allvar. Flera präster och predikanter skola säkerligen minnas, huru hjärtligt välkomna de voro att hålla gudstjänst i hans hem, innan det fanns någon kyrkobyggnad på platsen. Man hörde aldrig gubben Strandlund klaga över någon annan sak, än att han till följd av sjukdom ej kunde gå till gudstjänsten de kallaste vinterdagarna. Han var en lysst och ödmjuk kristen, som gjorde vad han kunde för sin församling, och detta ej för att mottaga beröm eller ens tack, utan därför, att han ålskade saken. Därför var han med om att bygga upp kyrkan, prästhuset och t. o. m. för något år sedan stallet, som tillhör prästhuset, och detta utan någon ersättning. För allt sitt piktrogna arbete så fick han redan här mottaga riklig lön därför. Han bodde hos och omvårdades av sin son John, med hela den övriga skaran på en omkrets av ej mer än tio mil, med undantag av den yngsta dottern. Alla Strandlunds barn äro goda, skötsamma personer, och med undantag av två tillhör de samma församling som deras fader var medlem av, och icke allena detta, utan de äro såsom en regel goda medlemmar. Det måste ha varit en ganska stor glädje för fadern att ej ha sina barn längre borta och se dem såsom exemplariska sådana. Hans döttrar äro gifta med goda och snälla män. Men vi veta också, att han nu har mottagit en lön, som ej kan beskrivas med ord. Begreppningen förrättades söndagsaftnaden den 26 augusti. Då kunde ej kyrkan rymma alla deltagare. Många sade då att det var en skön högtidsstund, vilket de naturligtvis kunde säga i medvetenhet om att gubben Strandlund dog en lycklig död. Hög tidligt och inspirerande var det också att se och höra församlingens äldsta medlem och diakon farbror Vickberg då med lugn och besinnning trädde fram inför den fallne ämbetsborders bår och ur minnet läsa Guds ord och förrätta bön med sin alltid klara och tydliga stamma. Heder åt sådana män inom församlingen! Bland den stora deltagande skaran voro flera engelsktalande samt vänner från såväl Dubuc som Stockholm.

R. K.

EN ROPANDES RÖST I ÖKNEN Vår nyhitkomne landsman Adolf Backman har i Canada Tidningen för den 9 aug. d. å. riklat en appell till tidningens läsare och prenumeranter. Artikeln, som såväl till innehåll som utlösning i övrigt, är av sådan natur, att den borde väcka den mest "hårdsvärde" till livs, är ett ord här på rätt plats och i rätt tid. Men ändå är det mest troligt, att det blir "en ropandes röst i öknen", ty aldrig skulle man ha kunnat tänkt sig, att så liten förståelse för sig själva, för sitt lands och för sin klass' intressen fanns, som vad det tyckes finnas bland våra svenska landsmän på hinsidan havet.

Vad beror detta på? Jag har sökt finna svaret och därvid kommit till det resultatet, att alla, så snart de satt sin fot på detta lands mark, ha därmed känt sig som en främling av så underordnad betydelse, att någon aktning för det egna "jag" varit utesluten. I regel utlösade på allt i fråga om ekonomiskt har det först varit att börja jakten efter arbete, och med det gåpåresystem, som tycks vara rådande överallt, har individen så småningom åtskilligt förtätnat i jag håller på att säga både andligt och lekamtligt avseende, och det fördras säkert en vilja av järn och en rygg av stål för att kunna stå ut och ge luft åt sina tillfälliga medhavda idéer från gamla Sverige. Det är naturligtvis inte utesluten, att här ute i landet finnas personer, som inte skulle önska högre än att få ge sig med i "leken" och efter förmåga försöka att stå i staden, när det gäller landsbröders och huvudsakligen arbetskamraters och huvudsakligen finnas den man med kraft nog att samla dessa! Skulle möjligen kamrater Backmans appell vara den första